

11. **G. G. O.** 30th September 1830, and 15th April 1846.—The syrangas, tindals, and lascars, are to be divided into classes, according to which they will be mustered and paid as follows:—

RANK.	(Class.)	Period of service.	Monthly pay.
Syrangas		1 After 10 years' service as syrang	Rs. a. p. 26 0 0
		2 After 6 ditto	24 0 0
		3 Under 6 ditto	22 0 0
1st Tindals		1 After 10 years' service as 1st tindal	11 0 0
		2 After 6 ditto	10 0 0
		3 Under 6 ditto	9 8 0
2nd Tindals		1 After 10 years' service as 2nd tindal	9 0 0
		2 After 6 ditto	8 8 0
		3 Under 6 ditto	8 0 0
Store Lascars		1 After 10 years' service	7 0 0
		2 Under 10 ditto	6 0 0
Boys		1	4 0 0
		2	3 0 0
Bheesties			7 5 0

Batta in the field is allowed as follows:—

112.	Syrangas, per mensem.	Rupces	7 8 0
	Tindals, "	"	2 8 0
	Privates, "	"	1 8 0
	Bheesties, "	"	1 8 0

113. The rate of batta to store and tent lascars and bheesties attached, who may have been employed before the 31st December 1844, shall be the same as for the above.

કોસ્સે જેહરે ફરક

આ નામનું પુસ્તક ઉર્દુભાષામાં ધણુંજ રસીક
તથા વખણાયલું હોવાના સમ્બંધી તેની ગુજરા
તીમાં નકલ કરી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ અમર અવદભાઈ.

અમદાવાદ

પાનકારને નાફે મુળમંદ રાયમંદના મકાનમાં
ખલાખીદાસ નારણદાસે પોતાના અં (સત્યપ્રકાસ
પ્રેસમાં છાપ્યો. સન ૧૮૮૧, સંવત ૧૯૩૭
સને ૧૮૬૭ ના રૂપ મા આકટ પ્રમાણિત રજીસ્ટર
કરાવીછે. કીમત રૂ આના.

बिसमिल्लाह हिररेहमान निर रहीम

राग भसनवीमां.

लीज कलम पेहले हुम्द रज्ज्य बुद्ध; के हरेक जे पे हुय
वोड़ी मोशुद. १ जते भायुद जवदानी हुय; आही जे
कुछ के हुय सो शानी हुय. २ हुमसर उसका नही
नहीम नही; सय हें हाहीस केह कहीम नही. ३
महेह ऐहुमद जयां पे कथुं कर आय; जेहुर कुन मे
कीस तरेहसे सभाय. ४ आत ऐहुमद के केह कया जने;
या अली जने या जुहा जने; ५ महेह ऐहुमद मे
जोनीये जे हइन; उससे आगे नही हुय जय सुजन. ६
केन हुयहर का भरतया समत्रा; केह जंदा केह जुहा
समत्रा ७ हुय जना जयसे गुलशने छनद; दुध हर
शय हरेक के छमदाद. ८ रंगो जुपी अता कीया गुलमे;
नाले व दद जयथा जुलजुल के. ९ माहके नुर लुत्फ
हले के; यश्म नरगीस के दाग लाले के. १० रास्ती
की अता सनोपर के; येय सुमजुल के आप गवहर
के. ११ सजती सारे जुनु के हील मे ही; छलकत छनसां
की आपा गुल मे ही. १२ छश्क से केन हुय जशर
आनी; कर हीये जसने घर के घर आली. १३ पडते
हुं उसमे जल के लाले; जलता हुय जमर मे जुत

पावे. १४ जौ के पाकीइ ये सप्प करीनों से; आक
 छनवाधे उन हसीनों से. १५ उस्से उम्मेद रप्पना हय
 येज; भाई मज्जनुं से कपा सुलुक कीया. १६ मोह से
 करेने नही दिगां उसने; भारे चुन चुन के नव जपां
 उसने. १७ उसने जुरेसे जरा तपाक कीया; सप्पसे ये-
 हले उस्से हलाकं कीया. १८ आतीये ही-ज से इनाला ह-
 य; आग पानी में येइ लगाना हय. १९ भार जला
 तमाश पानों के; जेर पीजया होम्मे हसीनों के. २०
 पसमें जले न कोप्पीया उस के; रहम हील में नहीं
 जरा उस के २१ ओक कीरसा गरीब लीपता हुं; हास-
 ताने अण्ण लीपता हुं. २२ ताज्जेह छस तरेह की ही-
 कायत हय; सुने वालुं के जुरेसे हपरत हय. २३ जस
 मोहोहले में था हभारा घर; वहीं रहने ये ओक सा-
 हागर. २४ भई अशराइ राहये होलत; ताज्जेहां में
 कमाजण्ण छजत २५ गम नथा कुछ कीराग पालीसे;
 ये पोटोन पानदान पालीसे २६ ओक दुपतर थी उ-
 नकी माइ जप्पीं शाही उगकी नहीं दुधंधी कहीं २७
 मारी रप्पती नथी यो सुरत मे; जेरने हुर थी हकी-
 कत में. २८ सप्प नप्पये गुमे जपानी था; हुरेन
 बुसुइ इकत कडानी था. २९ छस सिने राज ये कमाज
 पलीक; आज ठाज छनतीडा की नसना लीक. ३० अ-
 शम पदुर योइ हसीं आम्मे; रश्क म्ममे जीअल मीं

આખિં. ૩૧ થા જો માં ખાપકો નજર કા ડર; આખ
 ભર કર ન દેખતે ચે ઉધર. ૩૨ થો જમાને મેં બે
 અદીતો નજર; ખુશ ગુલુ ખુશ જમાલ ખુશ તકરીર ૩૩
 થા ન ઉસ શેહર મેં જવાખ ઉસકા; હુસન લાખિં મેં
 ઇનતીખાખ ઉસકા. ૩૪ શેર ગોઈ સે ઓક રેહતા થા;
 લીખને પડને કા શોક રેહતા થા. ૩૫ રૂખ પે ગેસુ કી
 લેહર આફત થી; જો અદા ઉસકી થી ક્યામન થી. ૩૬
 થા ચે ઉસ ગુલ કા જામમે જોખ ખદન; સાદી પોશાક
 મેં થી સો જોખન. ૩૭ સારા ઘર ઉસ પે રેહતા થા
 કુરખાન; રૂહ ગર માં કી થી તો ખાપકી જાન. ૩૮
 અશ્મ કા નુર દીલ કા ચેન થી પોહ; રાહતે જાન વા-
 લદેન થી પોહ. ૩૯ એક દીન ચર્મ પે જો અખર આ-
 યા; કુચ અંધેર સા ચો તરફ ધાયા. ૪૦ ખુલ ગયા
 જામ ખરસ કે પોહ ખાદલ; કોસ તખ આસમાં પે આ-
 ઇ નીકલ. ૪૧ દીલ મેરા ખોઠે ખોઠે ધખરાયા. ફેર ક-
 કરને કો ખામ પર આયા. ૪૨ ખાફાં દીલ કા જો
 એકેલને લગા; ઇસ તરફ ઉસ તરફ ટેહલને લગા ૪૩
 દેખા એક સિમત જો ઉઠા કે નજર; સામનેથી પો ફુ-
 ખત સોદાગર. ૪૪ સાથ હમ ઝોલીઓ ભી થી દોચાર;
 દેખની થો પોહ આસમાંકો ખહાર. ૪૫ ખામ સે કુછ
 ઉતરની જાની થી; ચોહલે આપસ મેં કરતી જાતી
 થી. ૪૬ રેહ ગઈ જામ અકેલી પોહ ગુલર; નાગરાં

સેર કે હુધ કર સુ. ૪૭ હુધ મેરી જો ઉસકી માર ની-
 ગાહ; મોહ સે ખે સાખતા નીકલ ગઈ આહ. ૪૮
 હાલ દીલ કા નહીં કહા જતા; ખુખ સંભલા નહીં ગ-
 શ આ જતા ૪૯ ન હુવા ગો કલામ ફીમા ખેન; ૩-
 હ કાલીખ મેં હે ગઈ ખેચેન. ૫૦ તીર ઉલકત જો
 થા લગા કરી; અશક ખે સાખતા હુવે જારી. ૫૧ સા-
 મને પોહ ખડી થી માહ મુતીર; ચુપ ખડા થા મેં
 સુરતે નસવીર. ૫૨ તાખ નજારા ઇતની લા ન સકા;
 કે ઇશારે સે ભી ખુજા ન શકા. ૫૩ દેખતા ઉસ કે ખા-
 ર પાર થા મેં; મહુવે હુરને જમાલે પાર થા મેં ૫૪
 ગો મેં રોકે હુવે હજાર રહા; દીલ પે લેકીન ન અખ-
 ત્યાર રહા. ૫૫ ઇસી સુરત સે હો ગઈ જખ શામ;
 લાઈ પાસ ઉનકે એક કનીજ પયામ. ૫૬ ખોટો નાહક ભી
 હોલે ખાતે હું; અમમા જાન આપકી ખુલાતે હું. ૫૭
 ગેસુ રૂખ પર હવા સે હીલતે હું; ચલીએ અખ દોનો
 વક્ત મીલતે હે. ૫૮ સુનકે લોડી કે મોહ સે ચેહ પે-
 ગામ; ગઈ મોટ કે નીચે પોહ શુલકામ. ૫૯ ઉસકા જ-
 લવા ન જખ નજર આયા; મેં ભી રોતા હુવા ઉતર
 આયા ૬૦ શામ સે ફીર સહર કી મર મર કે; શખ
 વો કાટી ખુદા ખુદા કરકે. ૬૧ પડ ગયા ગમ સે દીલ
 મેં નાસુર; પેડી ઉસ દીન સે પડ ગયા દસ્તુર. ૬૨
 દીન મેં સો પાર પામ પે જતા; દેખના ખાલના ચ-

ले आना. १३ जय न देखा वहां ये वो गुलर; कर्त
 गम से निकल पड़े आंसु. १४ लाज आहा न हो स-
 का होल सज्जत; पय्य तसकी दुध येह आमद रक्त १५
 गुजरै कुछ हीन जे रंज के भारे; नई इयसार हो
 गये सारे. १६ हो गध कीर तो अयसी हालत आर;
 नसे परसों का हो कोह भीमार. १७ हील के धी ग-
 म से जुह कुराओसी; लग गध लय ये मोहर आमा-
 शी. १८ न रहा हील के अज्जत का पारा; सर जहां
 पाया घड से हे भारा. १९ रंज लाजुं तरेह के सेहते
 ये; लय ये आमोश अश्क ज्यहते ये. २० ही-ज से गे
 र हो गध हालत; गम से जिल कुल ज्यहल गध सु-
 रत. २१ हुवा हिरान अपना जगाना; ठसने देखा
 मुझ न ज्यहमाना. २२ जे आ पाप ने जे येह आ
 हाज; इह कालीस करगध परवाज. २३ पुछा न मुझ
 से ये क्या हय हाल तेरा; कीस तरह हय जधा जधा
 ल तेरा. २४ समय जता हे के ध्यान कीस का हय; हील
 में गम मेरी जन कीस का हय. २५ रंज कीस
 शौले इ के आते हो: शमे की तरेह पीधले जते हो. २६
 नई ज्यहुरा हय अगरवां की तरेह; दुकहे पोशाक हय
 केतां की तरेह. २७ केनसी आहइ ये भरते हो; समय
 कहे कीस के प्यार करने हो. २८ येह कहे मेह जणी
 भीला हय केन; तुमके अयसा हसीं भीला हय के-

ન. ૭૬ ખાતે હો પાતે હો ન સાતે હો; રોજ ૭૭ ૭૮
 કે શખ કે રોતે હો. ૮૦ નહીં માલુમ કેન હય વોહ
 છીનાલ; કર દીયા મેરે લાલ કા ચેહ હાલ. ૮૧ મેરે
 ખચ્ચે કી જો કુદાચ્ચે જાન; સાત ખાર ઉસ ડા મં ક-
 રે કુરખાન. ૮૨ અહલાહ અમીં સે હમ તો યહી પાલે;
 આપ આફત મેં દીલ કે પહીં હાલે ૮૩ તેરે પીછે કી
 તખ્ત સખ અવકાત; દીન કે દીન સમજે આર ન રા-
 ત કે રાત. ૮૪ પાલા કીસ કીસ તરેહ તુમેં જાની;
 કેન મન્નત થી જો નહીં માની ૮૫ રોશની મસજીદાં
 મેં કરતે થે; જાકે દરગાહ ચોકી ભરતે થે. ૮૬ અખ
 જો નામે ખુદા જવાન હુવે; અપસે મુખતાર મેરી જા-
 ન હુવે. ૮૭ હાં મીયાં સમ હય ચેહ ખુદા કી શાન; તુ-
 મ કરો જાન ખુશ કર હલકાન. ૮૮ હમતો પહીં કુંક
 કુંક રખજેં કદમ; આપ દેતે ફીર હરેક પે દમ. ૮૯
 હમ પહાં રંજે ગમ મેં રોતે હેં; આપ ગેરેં પે જાન
 ખાતે હેં ૯૦ પહીં મીઠાગોગે જાનકર હમકે; થો ન ઇ-
 સ રોજ કી ખખર હમકે. ૯૧ દેખતી હું જો તેરા હાલ
 જીયું; ખુશક હોતા હય મેરે જીસ્મ કાખું ૯૨ પહીં તો
 ખરખાદ તું શખાખ ન કર; મદ્દી માં ખાપ કી ખરાખ ન
 કર. ૯૩ કુછતી કેહ હમ સે અપને કલ્ખ કા હાલ; કી-
 સકા ભાયા હય તુમકે હુસ્નો જમાલ ૯૪ દીલ હુવા
 તેરા શેફતા કીસકા; સમ ખતા હય ફરેફતા કીસકા હય

केसा हो हीन में ७ नीहाल हुवा; हाथ पंही का चेह
 र्या हाल हुवा ८९ आधना तो उठा के रप्प भरा सुतंभ-
 या होही हीन में मोड़ केसा. ८७ सुध न पाने की हय
 न पीने की; डानसी कीर उभेद जनेकी. ८८ कीसकी उ-
 लड़त में हय चेह हाल हीया; कुछ न मां प्याप का
 अपाव कीया. ८९ हीन पे गुजरा हय कृपा मलाज तो
 केह; मोड़ से नाशुद नी अपना हाल तो केह १००
 यहाँ ही तु हो गया गर सादाथ; दूर पौहयेगी उसकी
 इसवाधि. १०१ अपसे दीवाने से लीउगा डान; शादी
 और प्याह कीर करेगा डान. १०२ करदीया कीसने अ-
 यसा आवारा; के नही बनता अप्य केध नारा. १०३
 आगे तो चेह नया तेरा हसतुर; कीससे सीप्या तु धस
 तरेह के उमुर. १०४ मेरे तो रप्पकर गये अवसान;
 सेलो मजनुं के घुने काटे डान. १०५ पाते चेह वालडेन
 की सुनकर; और एक कल्प पे लगा नसतर. १०६
 शर्म के भारे मोड़ हो हाँप लीया; कुछ न मां प्याप के
 जवाप हीया. १०७ गुजरा यहाँ तक तो चेह हमारा
 हाल; अप्य पयां उन का होता हय ओहवाल. १०८
 में तो आयेहुये था धस्क का तीर; पर दुध उनके ही-
 ल पे ली तासीर. १०९ छीलके आँजों के दोनों चेमा-
 ने; हीन लगा आप ही आप धपरा ने ११० आ-
 तीरो धस्क से उठा जे धुवां; पातों पातों में पढ ग-

એ ખડકાં. ૧૧૧ ગોશ ફરીયાદ કલ્પ સુન્ને લગે; ખુ-
દ બખુદ હાથ પાછો ધુન્ને લગે. ૧૧૨ દર્દ ગમ હીલ કે
આ ગયા ને પસંદ; સોના રાતો કે હો ગયા સોગંદ.
૧૧૩ ખેડર ઉલટત ઉસે ઢીબાને લગી; એક ઉલટન સી
હીલ કે હોને લગી. ૧૧૪ ઘટને તાડત લગી રોજ ખ-
રોજ; આતીશે હોજ હો ગઈ હીલ સોજ. ૧૧૫ દાગ
જઈ જઈ જીગર કે જલતે થે; અશ્ક મર્મ આપ સે
નાકલતે થે. ૧૧૬ ગર્મનાથે થે લખ થે આહે સર્દ; હી-
લ મં હોતા થા મીઠા મીઠા દર્દ. ૧૧૭ પછો તડપતા થા
ઉસકે સીનેમે હીલ; જીસ તરેહ લોટ તાઈરે ખોસમોલ.
૧૧૮ હો ગઈ જખ કમાલ હાલત જર; રાખ કે રે-
હને લગા ઉસે બી બુખાર. ૧૧૯ સમ હપ કીસ તરેહ
જી ઉદાસ નહો; કોઈ હમ રાત્ર બો ને પાસ ન હો.
૧૨૦ ન રુઠા ઉસકે રોકે સે હીલ જર; જીમેં ખાકી રહા
ન સમિા કરાર. ૧૨૧ લીખને પડને સે થા ને ઉસકા ગ્રા-
ક; સોચકર હીલમેં એક લીખા ખતે રોક. ૧૨૨ ભિ-
જા મુઝ કે વોહ ખે ખતર નામા; ડર સે લીખ્યા મ-
ગર ન સરનામા. ૧૨૩ એક મામા ને આકે ચુપકે સે;
ખત હીયા ઉનકા હાથ મેં મેરે. ૧૨૪ ખાલકર મેને ને
ઉસે દેખા; કુછ અજબ દર્દ સે ચેહ લીખ્યાથા. ૧૨૫
હો ચેહ માલુમ તુંમકે ખાદ સલામ; ગમે ફરકત સે હી-
લ હે ખે આરામ. ૧૨૬ અપને કોરે ખે તું નહી આતા;

हीन हमारा बाढान हे धराराता. १२७ शीकुल हीअला हे
 हीभीया के लीअे; आभ पर आ जरा खुदा के लीअे.
 १२८ हम मोहोअत ये हो खुदा की मार; असने यहाँ
 कर हीया मुझे लायार १२९ सारे उलकृत ने ओ हीअे
 अवसान; पर न चेह केहती में खुदा की शान. १३०
 अय मेह उसमें क्या हलील करे; असके आहो खुदा
 जलील करे. १३१ पद के मेने लीआ येह उनगे जवाय
 क्या लीअुं तुम के अपना हाल पराय. १३२ अन
 गह अयनो जन पर मेरी; अयलीआय ने अयर
 मेरी. १३३ हीन में मर के अनहगानी की; अय
 ली पुछा तो मेहुरायानी की. १३४ जय से देया हय
 आप का हीदार; हीन से जाता रहा हे सय करार.
 १३५ रोज, तय से अयार रहता हय; सार पर अक
 उन सवार रहता हय. १३६ तेरे कदमों की हुं कसम
 आता; होथ हो हो येहेर नही आता. १३७ पुछता
 हे ने मेह आकर हाल; आर होता हे मेरे हील के
 मजाल. १३८ कुं कीस कीस से हस कहानी है; आग
 लग जय हस जवानी के. १३९ हो गह हय कुछ
 अयसी ताकत ताक; उठ नही सकता पार रंज हीराक.
 १४० हीन के पानी नही पीया जाता; पर न हुकुम
 आय का अल लाता. १४१ पाता ताकत ने तालीअ
 हीदार; आभ पर आय आता सो हो पार. १४२

पोटिया छस बकत से तेरा भक्तपुण्य; छनदगी का भंभा
 छय कुछ असलुण्य. १४३ रंज राहत से गर पदल न्यम्मे;
 क्या अण्य छय जे हील संभल न्यम्मे. १४४ पेश
 कदमी जे तुमने की मेरे साथ; उसमें छदवत की
 गोनसी छय पात. १४५ नही कुछ उसमें आप का छय
 कुसुर; मेरी छलकत का चेह असर छय हुण्णुर. १४६
 छश्क का छय मेरे असर पलाह; पर न तुम बीजतीं
 चेह मआनलाह. १४७ तुम तो पोटि लोग होते हो
 नलाह; नही सुनते कोछ करे करीपाह. १४८ हो
 पला से कीसी का छल पुरा; कोछ भर नय तुमके
 क्या परवा. १४९ नही मुमकीन तुमारा पल न्यम्मे; हम
 भी आशक का गर नीकल न्यम्मे. १५० अण्य में लीपता
 हुं आप के चेह हुण्णुर; वरल की झीक आड़ीये छय
 न्णुइर. १५१ उसमें गइलत की तुने गर अण्य माह;
 छल होगा मेरा कमान तपाह. १५२ गेर छय छीइर
 से मेरी छलत; गम छहाने की अण्य नही ताकत. १५३
 हीलये आइत अण्य आछ छय; नान पय नय तो
 पुहाछ छय. १५४ नान के कीस घड़ी करार आया;
 नश ने कुरसत जे ही पुजार आया. १५५ तपीरो हीलने
 गर कीया हुंसीपार; वेहम आने लगे छमार छमार.
 १५६ हील की वेहशत ने गर कीया कुछ नेश; पोटि
 भी नते रहे जे आप ये होश. १५७ आशना होइत

आगमे जे कलु; जसने देखा नीकल पडे आसु. १५८
 हई पेटलु कुछ अपसा सर में हय; डरकत तक भी
 हरेते गेर में हय १५९ जुट समझे उसे हुजुर नही;
 जगन नतनी रहै तो दुर नही. १६० मर गये हम तो
 रंज डरकत से; पर अप्पर की न अपनी हालतसे.
 १६१ अप्प जे लिखे ये आपने ते डरीर; ये हय जा
 जम के पोटु करो तदपीर. १६२ सज्जतीयां होइ की
 पहल जग्ये; हील की समय डसरतें नीकल जग्ये. १६३
 हे के मत में में चेड़ कही उससे; जहज हसका ज
 वाय जा उससे. १६४ पोटुआ जग्ये उन तक भेरा
 मकतुप; उस के जाली हे पाहुं पाहुं क्या जुप. १६५
 हीर कीया चेड़ जवाय में ते डरीर; कुछ कन तो नही
 हय दामनगीर. १६६ जक छन पातों का पहां क्या था
 छेउने के तेरे चेड़ लीज्जा था. १६७ अपसी पातें
 थी कप पहां मनजुर; था कृत तेरा धमतीहां मनजुर.
 चेड़ तो लीज्जे ये सप हंसी के कलाम; पर न छन
 पातों से मुझे क्या काम. १६८ मुजके अपसी थी क्या
 तेरी परवा; आम पर तु जला से आके न आ.
 १६९ पात थी चेड़ कभाल अकल से दुर; जुट लीजने
 ये हो गये मगर १७१ दम पे में भरनी क्या क्या मत
 थी क्या मेरे दुशमनों की शामतथी. १७२ मेरी जगनिय
 के चेड़ गुभां कीया जुप; जुट जम जम से हये

બાહોત મરગુપ. ૧૭૩ ચેહ ન સમજા કે માજરા કયા
 હય; યહી બીઠેઈ કીસી કે લીખતા હય; ૧૭૪ કાલા
 રાના જરા હિતરવા લો; રાઈ લુન હસ સમજ પે કર
 કાલો. ૧૭૫ પુજ પે મરતે બી ગર મેરે બદ ખવાહ; યહી
 ન લીખતે કમી મઆજહલાહ. ૧૭૬ જાન પા પોશ સે
 નાકલ જતી; પર તખી અત ન યહી બદલ જતી. ૧૭૭
 અપરસી ખાતો મેં હોના હય બદનામ; અપ ન લીખ
 ચેગા હસ તરેહ કે કલામ. ૧૭૮ રંજ આ જાતા હય
 હસી કદ સે ન બદે આદમી કમી હદ સે. ૧૭૯ કયા
 સમજ કર લીખા થા ચેહ મજમું; અચ્છી હોતી નહીં
 હે જનની હં. ૧૮૦ જ મેં કાની હય કયા ખતાયો તો;
 ખાનગી કસબો કોઈ સમજે હો. ૧૮૧ માલજહો નહીં
 યહાં જોઈ; જો કરે તુમસે ગરમીયાં જોઈ. ૧૮૨ દેખ
 તે હરીર ફેલ લાખે આપ; ખુબ જલદી મજા અ
 આખે આપ ૧૮૩ તાલિખે વસેલ જો હુવે હમસે; હયગા
 સાદા મીજાજ જમ જમ સે ૧૮૪ રહી કુછ રોજ તો
 ચેહી તે હરીર; ફીર મુવા ફીક હુઈ મેરીતકદીર. ૧૮૫
 હુવે ઉસ ગુલ સે વસેલ કે છકારાર; ઉક ગઈ દરમયાં
 સે સખ તકારાર; ૧૮૬ જો કહા થા અદા કીયા ઉસને;
 વાપદા એક હીન વફા કીયા ઉસને. ૧૮૭ રાત ભર મેરે
 મર મેં રેહ કે ગઈ; સુખહ કે વખત ફીર ચેહ કેહ કે
 ગઈ. ૧૮૮ ખાત હસ દમ કી પાદ રખાયે ગા; એક

હીન વૌહ મળી ભી મળીએ ગા ૧૮૯ ખીગડેગી જખ
 ન કુછ બન આમ્મેગી; આપકે પીછે જનન જામ્મેગી. ૧૯૦
 આર કરતી વો થી જો ગેરતે હુર; રખા મીલને કા
 ઉસને ચેહ દસવુર. ૧૯૧ પંજશુંખમે જાતી થી દરગાહ;
 વહાં સે આતી થી મેરે ઘર વૌહ માહ. ૧૯૨ એશ હોને
 લગે મેરે ઉન કે; ગેર જલને લગે ચેહ સુન સુન કે.
 ૧૯૩ ઈતીફાક અપસા ફીર હુવા નાગાહ; દો મહીને
 તલક ન આઈ વૌહ માહ. ૧૯૪ કીતા સખ હો ગમ્મે
 પપાતો સલામ; ન રહી શીકલ રાહતો આરામ. ૧૯૫
 તખે કે હો ગઈ પરેશાની; અકલ કે થી અજીબ હેરાની.
 ૧૯૬ હીલમે તશવીશ થી ચેહ હદ સે જીપાદ; દુઃખતન
 પડ ગઈ ચે ક્યા ઉફતાદ. ૧૯૭ થી ન મુઝસે પહા કીસી
 સે લાગ; કીસને ઈત તરેહ કી લગા દી આગ. ૧૯૮
 હીલમે કીસ ને ચેહ ઉસકે ખલ ગલા; જો મેરે એશ
 મં ખલલ ગલા. ૧૯૯ કુછ તો અપસા હુવા હય અ
 ફસાના; જો પહાં તક ન હો સકા આના. ૨૦૦
 નહીં માહુમ ક્યા પડી ઉફતાદ; જો ફરા મોશ કી હમારી
 પાદ. ૨૦૧ કેન અપસા હય જાપ ઘર ઉસ કે; કીસકો
 ભેગું મકાન પર ઉસકે, ૨૦૨ ક્યું ન ખેન્નર હું મે જોને
 સે નહીં દેખા હય દો મહીને સે. ૨૦૩ જાન આંખુ મં
 ખીંચ કે આઈ હય; અખ નહીં તાકતે મુદાઈ હય.
 ૨૦૪ કરલીયા હો સકા જહાં તક સખ; અખ કહો દીલ

૨૦૬ કહાં તકે સખ, ૨૦૭ હા મહીને ન રોએ જાપ ગુલમે
 એન કીસ તરેહ આપે ખુલખુલ કે. ૨૦૮ રાત કીસ
 તરેહ ફીર ગુલરી જાપ; કીસ તરેહ હીલ કી એ કરારી
 જાપ. ૨૦૯ તમે કીસ તરેહ ફીર ખેલેલ જાપે; જીમ
 સે રૂહ જાપ નીકલ જાપે. ૨૧૦ આઈ નવ સંદી ઇતને
 મેં નાગાહ; ઇસ ખહાનેસે આઈ વોહ દરગાહ. ૨૧૧
 ખસકે મરતી થો નામ પર મેરે; હુપ કે આઈ વહાં
 સે ધર મેરે. ૨૧૨ થી ન કુરસત જો અશક પારી સે;
 ઉતરી રોની હુધ સવારી સે ૨૧૩ ફીર લપટ કે મેરે
 ગસે એક પાર; હાલ કરને લગી વો પહોં ઇજહાર.
 ૨૧૪ અકરૂખા મેરે હો ગમે આગાહ; તુમસે મીલને
 કી અપ નહીં મેહ રાહ. ૨૧૫ મથવરે ચેહ હુવે હેં
 આપસ મેં ભિજતે હેં મુઝે ખનારસ મેં. ૨૧૬ વોહ
 હુટે હુમસે જીસકે પ્યાર કરે; જાપ ક્યું કર ન ઇખ-
 તપાર કરે. ૨૧૭ ગો કીકાને નહીં ચે હોશો હવાસ; પર
 ચેહ કહને કે આઈ હું તરે પાસ. ૨૧૮ જાપ ઇખરત
 સરાપે ફાની હપ; મોરદે મર્ગ નવ જવાની હપ. ૨૧૯
 જિયે જિયે મકાન ચે જીનકે; આજ વોહ તંગ ગોર
 મેં હેં પડે. ૨૨૦ કલ જહાં પર રાગોફાએ ગુલ થે; આજ
 દેખા તો પ્યાર ખીલ કુલ થે. ૨૨૧ જીસચમન મેં થા
 ખુલ ખુલું કા હુખુમ; આજ ઉસ જા હપ આશીયાન
 એ ખુમ. ૨૨૨ ખાન કલ કી હપ નવ જવાન થે જો;

માહેજ મોખતો નીશાન થે જો. ૨૨૧ આજ ખુદ હું
 ન હય મકાં પાકી; નામ કો ભી નહીં નીસાં પાકી.
 ૨૨૨ ગેરતે હુર મેહ જીખીં ન રહે; હું મકાં ગર પો
 તો મકાં ન રહે. ૨૨૩ જો કે થે પાદશાહે હુત અકલીમ;
 હુવે જાજા કે જોર પાક મુકીમ ૨૨૪ કોઈ લેતા ભી
 અપ નહીં હય નામ; કોનસી ગોર મેં ગયા બેહ-
 રામ. ૨૨૫ અપ ન રસતમ ન થામ પાકી હય; અક
 કંત નામ હી નામ પાકી હય. ૨૨૬ કજ જો રખતે
 થે અપને ફક પે તાજ; આજ હું ફા તહા કો પોહ
 મોહનાજ. ૨૨૭ થે જો ખુદ સર જહાન મેં મશહુર;
 પાક મેં મીલ ગયા સખ ઉનકા ગુરૂર. ૨૨૮ ઈત્ર
 મટી કા જો ન મલતે થે; ન કમી ધુપ મેં નીકલ તે
 થે. ૨૨૯ ગરદીશે ચર્મ સે હલાક હુવે; હસ આં તક
 ભી ઉન કે પાક હુવે ૨૩૦ થે જો મશહુર કયસરો ફગહુર
 પાકી ઉનકા નહીં નીથાને કુપુર ૨૩૧ તાજ મેં જીન
 કે ટકતે થે ગય હર; ઠોકરે ખાતે હું પોહ કાસમે સર.
 ૨૩૨ ૨૨૩ક હુસુક જો થે જહાં મેં હસીં; ખા ગમે
 ઉન કો આસમાનો ઝમીં ૨૩૩ હર ઘડી મન કલખ
 જમાના હય; ચેડી દુનીયા કા કારખાના હય. ૨૩૪
 હય ન શીરીં; ન કોહકુન કા પતા; ન કીસી જા હય
 નજ હમન કા પતા ૨૩૫ ખામે ઉલફત તમામ ફેલી
 હય; પાકી અપ ફેસ હય ન લેલી હય ૨૩૬ સુખેહ

કે તાઈરાને ખુશ ધલહાન; પઢને હું કુલ્લ મન અ-
 ત્યહા ફાન. ૨૩૭ મોત સે કીસ કે રીશ્તગારી હય; આજ
 વોહ કલ હમારી ખારી હય. ૨૩૮ જી-નદગી પે સીખાત
 હય ઈસમેં; મોત અપને હયાત હય ઈસમેં ૨૩૯ હમ
 ભી ગર જાન હે હં ખાકે સુમ; વુમ ન રીના હમારે
 મર કી કસમ. ૨૪૦ દીલ કે હમ જીલીયોં મેં બેહલાના;
 આ મેરી કામ પે ચલે આના. ૨૪૧ જાકે રેહના ન ઈસ
 મકાન સે દુર; હમ જો મર જાય તેરે જાન સે દુર.
 ૨૪૨ રહે ભડકેગોં ગર ન પાઝેગોં; હુંડને કીસ તરફ
 કે જાઝેગોં. ૨૪૩ રોકે રેહના બોહોત તખીયત કે યાદ
 રખના મેરી વસીયત કે. ૨૪૪ જખત કરના અગર
 મલાલ રહે; મેરી રસવાઈ કા ખયાલ રહે ૨૪૫ મેરે મરને
 કી જખ ખખર પાના; પહોં ન દોડે હુવે ચલે આના ૨૪૬
 જમે હો લેં સખ અકરખા જીસદમ; રખના ઉસ વક્ત
 વુમ વહોં પે કદમ. ૨૪૭ કહે દેતી હું જી ન જાના વુમ;
 સાથ તાબુત કે ન ગેના વુમ ૨૪૮ હોં ગઝે વુમ અગર
 એ સોદાઈ; દુર પાંહચેગી મેરી રસવાઈ ૨૪૯ લાખ વુ-
 મ કુછ કહો ન માનેગે; લોગ આશક હમારા જાનેગે
 ૨૫૦ તાને જાન હોંગે સખ ગરીબા અમીર; કામ પે બે-
 હના ન હોકે ફકીર ૨૫૧ સામના હો હજાર આફત કા;
 પાસ રખના હમારી ઈજ્જત કા. ૨૫૨ જખ જનાજ
 મેરા અજીઝ ઉઠાય; આપ પીટે વહોં ન અશક ખહાય.

२५३ मेरी भी-नत ये ध्यान रखीयेगा; यह अपनी
 जगहों में रखीयेगा. २५४ तबकीरा कुछ न कीलियेगा
 मेरा; नाम मोह से न लीलियेगा मेरा. २५५ अशक
 आजा से मत झड़लियेगा; साथे जेरो की तरेह नल-
 येगा. २५६ आप कांधा न दीलियेगा मुझे; सपन में इ-
 सवा न कीलियेगा मुझे. २५७ रंग हीलके पहल न न-
 य कहीं; मोह से नावे नीकल न नय कहीं. २५८
 साथ चलना न सरके पाल जुवे; ता कीसी रूपस
 पर न हाल जुवे. २५९ हुवे आतीश के हूं चेह पर
 काने; ताड नते हूं ताडने वाले. २६० हो पयां गर
 कीसी जगेह मेरा हाल; छम न करना कुछ इसतरफ
 के अपाल. २६१ छह सुनकर मेरा न रो देना; मेरी
 छल्लत न यहीं डीया देना. २६२ रंज कुरकत मेरा छि-
 लेना; छ कीसी ओर न लगा देना. २६३ होगा
 कुछ मेरी पाह से न हुमुज; हील के कर देना ओर
 से मसगुज. २६४ रंज करना न मेरा में कुरपान;
 सुनतो गर अपनी जन हय तो जलान. २६५ हे न
 इसके जुहा कभी केह हई; होता नागुक कमाज हय
 हीले भई. २६६ हील में कुदना न मुअसे छुट के तु;
 जन देना न बुंठ बुंठ के तु. २६७ आके रो देना मेरी
 कम् के पास; ता नीकल नय तेरे हील की लुजस. २६८
 आसु चुपके से हो पहा देना; कम् मेरी गले लगा

बेना, २६६ अंगर आ नय कुछ तपीपत पर; पदना
 कुरान मेरी तुरपत पर. २७० गुनअमे हील मेरा पीला
 नाना; कुल तुरपत ये हो मठा नाना. २७१ रोडे करना
 न अपना डाल छुं; यहीं न हो नवे दुशमनों का
 छुं. २७२ देपीये कीस तरेड पढेगी कल; सप्त होती
 हय मंजसे अगल. २७३ मेरी मरकह ये रोज आना
 तुम; कानडा से न लाय उठाना तुम. २७४ हय येड
 हासील सप छतनी पातो से मटी देना तुम अपने
 हाथों से. २७५ उम्र भर केन कीस के रोता हय; केन
 साहय कीसी का होता हय. २७६ कभी आ नय गर
 हमारा ध्यान; नाना तुम ये हो गह कुरमान. २७७
 हील ये कुछ आने हीछयो न मलाज; जवाय देयाया
 कीछयो येड जयाज. २७८ रन्ते राहत जहां में तोअम
 हय; कभी शाही हय ग्यार कभी गम हय. २७९ हय
 कीसी न ये जशन शानो पगाह; हय कीसी न सदाये
 नाले व आह. २८० मर्ग का कीसके छनतीनर नही;
 छनदगी का कुछ अपतीपार नही. २८१ कीर मुलाकात
 केजं हो के न हो; आज हील जाल कर गले भील
 लो. २८२ जुयसा आज केय लाल लो तुम; हील की
 सप हसरते नीकल लो तुम. २८३ आय अरछी त-
 रेहसे करलो प्यार; के नीकल नय कुछनो हील का
 सुपार. २८४ हील में पाकी रहे न कुछ अरमान; जुय

મીલ લો ગલે સે મે કુરખાન. ૨૮૫ હથ તક હોગી
 ફીર ચેહ ખાત કહાં; હમ કહાં હમ કહાં ચેહ રાત કહા
 ૨૮૬ કેહ લો સુન લો જો કુછ કે જી મે આપ; ફીર
 ખુદા જાને કયા નસીબ દીખાય. ૨૮૭ હીલકો અપને
 કરો મહુલ નહી; રોને ધોને સે કુછ હુસુલ નહીં. ૨૮૮
 હમકો ગાડે જો અપને દીલ કો કુલય; હમકો હય હય
 કરે જો અશક બહાય. ૨૮૯ ઉત વુમ કો તો હય અખી
 બેના; દીન ખાહીત સે પડે હે રો લેના. ૨૯૦ ખાહેં
 દોનાં ગલે મે યલ લો આજ; જોજો અરમાન હો
 નીકાલ લો આજ. ૨૯૧ ફીર ખુદા જાને કયા મુશીબત
 હય; ઇતની સોહબત ખાહીત ગંતીમત હય. ૨૯૨ કી
 સજો કલ બેઠ કર કરોગે પ્યાર; કીસ કી લોગે બલાખી
 હમ હરખાર. ૨૯૩ કલ ગલે સે કીસે લગાયોગે. યહીં
 કીસે ગોદ મે બીઠાયોગે ૨૯૪ હાલ કીસ કા સુનાયગી
 આકર; કીસ કી મામા ખુલાયગી આકર. ૨૯૫ હમતો
 ઉઠતે હેં ઇસ મકાન સે કલ; અપતો જાતે હેં ઇસ
 જહાન સે કલ. ૨૯૬ યાદ ઇતની વુજે દીલાતે જાયં;
 પાન કલકે લીચે લગાતે જાયં. ૨૯૭ હો ચુકા આજ
 જો કે યા હોના; કલ બસાઇંગે કામ કા કેના ૨૯૮
 ખાક મેં મીલતી હય ચેહ સુરત એશ; ફીર કહાં હમ
 કહાં ચેહ સોહબત એશ. ૨૯૯ દેખ લો આજ હમ કો
 જી ભર કે; કોઈ આતી નહીં હય. ફીર મર કે. ૩૦૦

ખતમ હોઈ હવે જીવદીવાની આજ; પાક મેં મીલ-
 તો હવે જવા ની આજ, ૩૦૧ સુપ રહો કું અપસ
 ભો રોતે હો; મુકૂન કાહે કે જાન જાતે હો. ૩૦૨ સમ-
 જો ઇસકો રાખે ખરાત ફી રાત; હમ હું મેહમાં તુમારે
 રાત કે રાત, ૩૦૩ એન દીલ કે ન આપગા તુજ પી-
 ન અપકે પીછડે મીલીએ હમ કે દીન, ૩૦૪ અપ
 તુમ ઇતની દુઆ કરો મેરી જાન; કલ હી મુશકીલ પુદા કરે
 આસાન, ૩૦૫ ફલ ઉઠાયા ન જીવદીવાની કા; ન મી-
 લા કુછ મજા જવાની કા, ૩૦૬ દીલ મેં લેકર તુમારો
 પાદ ચલે; પાન આલમ મેં ના મુરાદ ચલે, ૩૦૭ કે-
 હતી હવે ખાર ખાર હીમતે ઇશક; ચેહી હવે મુક્તજા-
 ચે ગેરતે ઇશક, ૩૦૮ ચારપાઈ પે કોન પડ કે મરે; કો-
 ન પહોં એડીયાં રગડ કે મરે, ૩૦૯ ઇશક કા નામ કું
 ડીખા જાયે; આજ હી જાન કું ન ખો જાયે, ૩૧૦
 જાપ તલક મર્ન ખે મદાર રહે; ચે ફસાના ભી પા-
 દગાર રહે, ૩૧૧ બાલી ઘખરા કે ફીર ટૂંઢેર મેરી જાન,
 કુછ સુના ભી કે ક્યા ખજા ઇસ આન, ૩૧૨ હસરતે
 દીલ નગોડી પાકી હવે; આર પહોં રાત થોડી પાકી હવે,
 ૩૧૩ ગોદ મેં અપને ફીર ખીઠાલો જાન; ફીર ગલેસે
 હમેં લગાલો જાન, ૩૧૪ કાલ હો ફીર ગલે મેં હાથો
 મે; ફીર ગોલારો ચપ્પા કે માંહ મેં હો, ૩૧૫ ફીર
 કહો હમ કહો ચેહ સોહાવતપાર; કરલો ફીર હમ કા

બીચ બીચ કે પ્યાર. ૩૧૬ ફીર મેરે સર પે રખાવે સર
 અપના; ગાલ પર ગાલ રખ હો ફીર અપના. ૩૧૭
 ફીર હસી તરેહ મોહ સે મોહ કે મલો; ફીર વોહી
 ખાતેં પ્યાર કી કરવો; ૩૧૮ લેહેર ફીર અડ રહી હવ
 ગાલું કી; ખા સુંધા હો વૃમ અપને ખાલું કી. ૩૧૯
 ફીર હમ ઉઠને લગેં ખીકાલો વૃમ; ફીર ખીગડ જાય
 હમ મનાલો વૃમ. ૩૨૦ ફીર લખાં કે અપ્પા કે ખાત
 કરો; ફીર જરા મુમકરા કે ખાત કરો ૩૨૧ ફીર ખલાવે
 વૃમારી પાર લે હમ; આવ ફીર સર સે સર ઉતાર
 લેં હમ, ૩૨૨ રો ન ઇસ તરેહ સે વૃ જારો કીતાર;
 દુશમનો કે કહીં ચઢે ન ખુપાર. ૩૨૩ આપ અચ્છે
 ભલે ખીછડ જાએ; આર લેને કે દેને પડ જાએ. ૩૨૪
 કાટ લે મોઈ ઘડસે સર મેરા; ખાલ ખીકા નહો મગર
 તેરા. ૩૨૫ મેં દીલો જાં સે હું ફીદા તેરી; લે કે મર
 જાઈં મેં ખલા તેરી. ૩૨૬ અપ્પ તું કયું કંડી સાંસે
 ભરતા હવ; કયું મેરે દોલ કે દુકડે કરતા હવ. ૩૨૭
 મેં અખી તો નહીં ગઈ હું મર; કયું સુજાઈ હું આંખે
 રો રો કર. ૩૨૮ ઇસ કદર હો રહા હવ કયું ગમગીં;
 કયું મીઠાતા હવ અપની જાન હજી. ૩૨૯ કર ન રો સે
 કે અપના હાલ જીયું; અરે જાલમ ગખી તો જીતી
 હું. ૩૩૦ અશક જોડતે હું ના ગવાર તેરે; વૃ ન રો
 હો ગઈ નાસાર તેરે. ૩૩૧ અયસે ફીરસે હજાર હોતે

હું; પણ કહીં મરફુવે બી રોતે હું. ૩૩૨ પણતો આંસુ
 ન તું પાકાં આપને; દીલ કે મજબુત રખ જરા આપને.
 ૩૩૩ રંજ સે મેરે કુછ ઉદાસ ન હો. પણ તો લીલ્લાહ
 ખદ હવાસ ન હો. ૩૩૪ તુમ તો ઇતને મેં હો ગમે
 રંજુર; થક ગમે યોર અમી હય મંજીલ દુર. ૩૩૫
 ઇસી ગમ ને તો મુજ કે મારા હય; સદમા તેરા નહીં
 ગવારા હય. ૩૩૬ આપને મરને કા હુછ નહી હય ગમ;
 દીલમે મેરે ફકત હય ઇસકા ગમ. ૩૩૭ જાન હુમને
 તો ઇસ તરેહુ ખોલ; કોન તેરી કરેગા દીલ જોઈ.
 ૩૩૮ ગાકે સમઝાયગા ખુઝાયગા કોન; ઇસ તરેહુ સે
 ગલે લગાયગા કોન. ૩૩૯ કોન રોઢેગા ઇસ તખીયત કે;
 કીસસે કેહ જાઈ ઇસ વસીયત કે. ૩૪૦ ગોકે બેબા તેરા
 હીરાસ નહીં; કોઈ દીલ સોજ બી તો પાસ નહીં.
 ૩૪૧ મે કહાં હું જો સાથ હું તેરા; હાથ મે કીસકે
 હાથ હું તેરા. ૩૪૨ પઠ તમ લી તેરી કરેગા કોન; મેરી
 સુરત બજા મરેગા કોન. ૩૪૩ જી લગેગા ન સાથ મેં
 ઇસકા; દીલ લીએ રેહના હાથ મે ઇસકા. ૩૪૪ પર
 મે અપ ઉસકે કપા કર કમ ખખત; આસમાં દુર હય
 જમીં હય સખત ૩૪૫ ગો કે ઉકળા મેં રૂ સપાહ
 ચલી; મગર આપને સે મેં નીખાહ ચલી. ૩૪૬ જી કે
 તુમ પર ફીદા કીયા મેં ને; હક પક્ષ કા પક્ષ કીયા
 મેને. ૩૪૭ ખાલી ફીર જાનવું પે માર કે હાથ નહી

માણસ અપ્પ હપ દીતની રાત. ૩૪૮ જો જો ધડીપાલ
 વહાં બળતા હપ; જી મેરા સનસનાપા જાતા હપ.
 ૩૪૯ યહી તો કોઈ ન દર્દ ગમ મેં કહે; કુલે જાતે
 હેં હાથ પાછીં મેરે. ૩૫૦ કુછ અજબ હો રહા હે જાન
 કા તોર; કેહતી કુછ હું નાકલતા હપ કુછ આર. ૩૫૧
 આંસુ આંખો મેં ભર ભર આતે હેં; દરતો પા સારે
 થરથરાતે હેં. ૩૫૨ દીલ કે સમજાતી હું મેં બાહતેરા;
 પર સંબલતા નહીં હેં જી મેરા. ૩૫૩ ગો તું બધા હુવા
 હપ પાસ મેરે; પર કીકાને નહીં હવાસ મેરે. ૩૫૪
 હોશ આંખે હુવે બી જાતે હેં; દીલ મેં ક્યા ક્યા
 ખપાલ આતે હેં. ૩૫૫ પેશ યહીં કુરકતે હપીય ન
 હો; કીસી કુશમન કે ચેહ નસીય ન હો. ૩૫૬ દુસરી
 આર અપ્પ ચેહ માતમ હપ; સાંગ બાકી હેં બાહોત
 સપ્પ કમ હપ. ૩૫૭ બાક તરાકીન જાને જાર કરે; અપ્પ
 વસીયત કરે કે પ્યાર કરે. ૩૫૮ સુનકે મેનેં દીયા ચેહ
 ઉનકો જવાબ; મેરે દીલ કે ખસ અપ્પ કરો ન કપાબ.
 ૩૫૯ તુમતો યહીં અપની જાન દો મેરી જાન; મેં
 વસીયત સુનું ખુદા કી શાન. ૩૬૦ દીલ સે અપને જરા
 ચેહ રખના દુર; કેન કમબખ્ષા ચેહ કરેગા ઉમુર. ૩૬૧
 મુઝપે ચેહ દીન તો કીખીયા ન કરે; તુમ મરો મે
 જીવું ખુદા ન કરે. ૩૬૨ જાન કે દોગે તુમ જો બાકર
 સુમ; મે બી મર જાકિંગા ખુદા કી કસમ ૩૬૩-જો

ચે દેવગા ખુબ રોચેગા, આગે પીછે જ નાજા રોચેગા,
 ૩૫૪ એક જરા મુઝ સે તો કહો યેહ હાલ; છ મેં
 કયા આયા આપ કે ચેહ ખયાલ, ૩૫૫ હીલ હી હીલ
 મેં અલમ ઉઠાતી હો; જાન કેતી હો જર આતી હો,
 ૩૫૬ પાંચા મા આપ સે અગર હપ અલમ; ઉસકા
 કરના ન ચાહીએ તુમે ગમ, ૩૫૭ જોડે હોતે હે કેમ
 કે અશરાફ; વો ચેહી કરતે હેં કુસુર કે માફ, ૩૫૮
 કુછ તુમહી પર નહી હપ ચેહ ઉકનાદ; સખ કે મા
 આપ હોતે હેં જલલાદ, ૩૫૯ સદમા હરેક પે ચેહ
 ગુજરતા હપ; જર આપ્પા કે કેઘ મરતા હપ, ૩૬૦
 શકવા માં આપ કા તો ના હક હપ; ઉન કા અપલાદ
 પર ખડા હક હપ, ૩૬૧ હોં જો નારાજ ચેહ કયામત
 હપ; ઉનકે કદમોં કે નીચે જ નત હપ, ૩૬૨ તુમ
 તો નામે ખુદા સે હો દાના; ઉસપે રતખા ન ઉનકા
 પહુચાના, ૩૬૩ કયા ખરોસા હપાત દા ઉનકે ન પુરા
 મનો આત કા ઉનકે, ૩૬૪ હોશ રેહતે નહીં હે ઇસ
 સીનકે; ચેહ તો મેક માન હે કેઘ દીન કે, ૩૬૫ ઇતની
 સી ખાત કા ગુખાર હપ કયા; ઉન કે ફેહને કા ઇત-
 ખાર હપ કયા, ૩૬૬ ગોર સે કીજીએ દીલ મેં જો
 ખયાલ; ઉન કા ગુસ્સા નહીં હપ જાએ મલાલ,
 ૩૬૭ સુન કે ઉસને દીયા ચેહ મુઝ કે જવાબ; હમ
 ને કેમી નહીં હે યરમે ધીયા, ૩૬૮ જો હયા અપસી

જી-નદગી કે સલામ; માંહ પે આમ્મે ન થે કમી ચેહ
 તાને કલામ. ૩૭૩ સુનતી હું દો મહીને સે; માત ય-
 હતર હય અયસે જીને સે. ૩૮૦ ખુન હીલ કબ તલક
 પીયે કોઈ; યે હયા ખન કે કુયા જીએ કોઈ. ૩૮૧
 નોહ ઈનસાન યે હમીયત હો; આદમાં કયા ન જીસકો
 ગેરત હો. ૩૮૨ ખાત પોહ કીસ તરેહ અશર સે ઉઠે;
 ન સુના હો કમી જો કાનો સે. ૩૮૩ પોહ સુને જીસકો
 ઉસકો આદત હય; ઈસમે કયા અપની અપની ગેરત
 હય. ૩૮૪ ફીર મેરે જીતેજી ન યેહેરે ખુદા; અપને
 મરનેકા જી મોં પે લા. ૩૮૫ કોન સા પઢ ગયા હય
 રંજો મોહન; જાનકું દેંગે આપકે દુશમન. ૩૮૬
 વ્રમને જી દેનેકી જો કી તદખીર; હથ કે રોજ હોંગી
 દામન ગીર. ૩૮૭ વ્ર સલામત જહાં મેં રેહ મેરી જાન
 નીકલે માં ખાપ કા તેરે અરમાન. ૩૮૮ વાસતે મેરે
 અપના હીલ ન કુઠાવ; માંદ સી ખનુ ખરમેં ખ્યાહ કે
 લાવ. ૩૮૯ હય ચે હી લુત્ફ જીમદીગાની કા; દેખો
 સુખ અપની નવ જપાની કા. ૩૯૦ ચાર દીન હય
 ચેહ નાલઓ ફરીયાદ; ઉઝ ભર કીસકો કોઈ કરે હય
 પાદ. ૩૯૧ લુત્ફ કુનીયા કે જખ ઉઠાવોગે; હમ કે દો
 દીન મેં ભુલ જાવોગે. ૩૯૨ થા ચેહી જીને ખજા
 ધડીપાલ; સુનતેહી ઉસકે હો ગઈ યે હાલ. ૩૯૩ હો
 ગયા ફત ગમસે ચેહરા જદે; દસ્તો પા થરથરા કે હો

ગઈ સદે. ૩૯૪ મદની રૂપચે છા ગઈ ઉસકે; હીલ મેં
 દહશત સમા ગઈ ઉસકે. ૩૯૫ હીલ મેં ગુજરા ને ઉ
 સકે સુખેહ કા થક; હુઈ ઈસતાદે નાકે નેર ફૂલક. ૩૯૬
 ઠંડી જીસદમ ચલી નસીમે સહર; હો ગયા હાલ ઓરભી
 અખતર. ૩૯૭ ઈતને મેં સુખેહ કી ખજી પરદી; ફુની
 ચહેર કી હો ગઈ જરદી ૩૯૮ હુવે સખીત ને સુખેહ
 કે આસાર; હો ગઈ ઓર ઉસકી હાલત નેર ૩૯૯
 બદ કી તરેહ જીસમ થરરાયા; સર સેતલે પાણી તક અરક
 આયા. ૪૦૦ ખાને કરતી નેધી સો હુલ ગઈ; દમ
 લગા ચઢને સાંસ ફુલ ગઈ. ૪૦૧ બોલી બખરા કે ર-
 હીયા ઈસકે ગવાહ; ઓર કહા લાયલાહા ઈલ લીલાહ.
 ૪૦૨ અખ ફૂકત ચેહ હુય ખું બહા મેંરા; બક્ષ હીજી-
 ચે કહા સુના મેરા. ૪૦૩ કેહ કે ચેહ ફીર ચમટ ગઈ
 એકખાર; ઓર કીયા ખુખભીચ ભીચ કે ચ્યાર. ૪૦૪
 સરસે લેકે બલાચેં તા બ કદમ; બોલી વુમ પર ની-
 સાર હોતે હું હમ. ૪૦૫ આગ લગ બપ વોહ ઘડી
 કમ ખખત; ખામ પર આઈ થી મેં કોનસે વખત.
 ૪૦૬ ફીર ચેહ બોલી વોહ પુંછકે આંસુ; મેરે સર
 કી કસમ ન કુદીયો વું. ૪૦૭ આજ માતી થો વુજ કો
 કસતી થી; મેં તેરે છોડને કો હસતી થી. ૪૦૮ કેહ કે
 ચેહ ખાત હો ગઈ વોહ સવાર; પાં બંધા આંસવું કા
 ચશમ સે તાર. ૪૦૯ આતીશે ગમ બહક ગઈ ફુની;

तपीशे कृष्ण ने की अक्षुब्धनी. ४१० आतो थी पाह
 जय्य वसीयते पार; वेहुम लाताया हील हज्जर हज्जर.
 ४११ थी मुसीयत जे चहु यला अगेज; ध्यान आ
 ते ये क्या क्या वेहुशत जेज. ४१२ हील में केहुने का
 उसके था जे मजाल; आते ये नहल में अज्य
 जयाल. ४१३ केन रोकेगा जके घर जेके; जे कला हय
 वोही न कर जेके. ४१४ हर धडी था जे अमतराय कुनो;
 चुपका रोता था जेका में मज्जु. ४१५ के उठा अके
 सीममत से वोहु गुल; होश जेसे केहु उड गये पील
 कुल. ४१६ शोला अके आग का मडकने लगा; भीरल
 पीसमीज के हील तडकने लगा. ४१७ यहाँ तो गुजरे
 थे हो चहुँर रोते; आर हाथों के उड गये तोते. ४१८
 हो गया हीलके धस तरेह का हीरास; आये सो
 सो तरीक के वीसवास. ४१९ कला अके होस्त से केहुम
 न कर; जहद धस शोरो गुल की लाव जय्यर. ४२०
 रोते हें हुम से मद नसीय कोह; भर गया उनका
 क्या करीय कोह. ४२१ यहाँ जे चहु अपनी जान जाते
 हें; केन हें कीसलीये चहु रोते हें. ४२२ क्या हुवा
 उन पे सदमये जांगाह; जे च करते हें अयसे नावे
 व आह. ४२३ होउ आजीर उधर जेरे अहयाय; से
 कर आये जय्यर चहु पां से शीताय. ४२४ कीया धस
 तरेह आके मुअसे जयां; केहु मडो से हय अके करीय

૪૨૫ ખામ કે પાસ જો બના હય ઘેર; વાં ફરી
 કશ હય એક સાદાગર. ૪૨૬ યહી તો એક શોર રાહ
 ખરમે હય; પર ચેહ આકૃત ઉઠીં કે ઘર મેં હય.
 ૪૨૭ સાફ ખુલતા નહીં ચે ચેહ ઇસરાર; મર ગયા
 કોઈ વા કે હય ખીમાર. ૪૨૮ પર ચેહ હોતા હય અકલ
 મેં ઇરાક; કે નહીં બે સખખ ઉડાતે ખાક. ૪૨૯ કુછ
 ન કુછ તો હય અયસી હી રૂદાદ; કે ચે હય શોર
 નાલખો ફરીયાદ. ૪૩૦ નહીં ખરખા ચેહ બે સખખ મા-
 તમ; હય નીકજતા કીસી જવાન કા દમ. ૪૩૧ હર
 ખશર હો રહા હય હીવાના; કોઈ ખરતા હય સાહીબ
 ખાના. ૪૩૨ નહીં કાબુ મેં હય કીસી કા દીલ; પીટતે
 સખ હેં સાહીબાને મહલ. ૪૩૩ નહીં દેતા સુનાઈ કુછ
 ખીલકુલ; હય ફક્ત એક હાય હાય કા ગુલ. ૪૩૪ થ-
 મતા એક દમ બી વહાં ખરોશ નહીં; કીસ મેં પુછેં
 કીસી મેં હોશ નહીં. ૪૩૫ રોતે જીસ દર્દ મેં વો હેં
 ઇસદમ; દેખા જતતા નહીં ખુદા કી કસમ. ૪૩૬
 કેહ ગઈ થી જો વોહ કે ખાગિગી ઝેર; મેં ચે સમઝા
 કે વોહી હો ગયા કેર. ૪૩૭ ગો હયા મેં ન ઉસકા નામ
 લીયા; દોનો હાથો મેં દીલકે થામ લીયા. ૪૩૮ દો-
 સતો મેં જો દેખી ચેહ સુરત; બાલે ઇસ તરેહ અજ
 રહે ઉલકૃત. ૪૩૯ હાલ દીલ યહી તુમારા ગેર તો હય;
 મગર ઇસ વખત કયા હય ઝેર તો હય. ૪૪૦ બે સખખ

કીસ લીએ હુવે હો ઉદાસ; ઉઠ ગએ કું હમારે હોશો
 હવાસ. ૪૪૧ કોવસી આફત આ ગધ ઈસ દમ; મદની
 માંહ પે છા ગધ ઈસદમ. ૪૪૨ ક્યા હય જો ઇતને જ
 કરાર હો અખ; કોઇ મર જાય ઉસસે ક્યા મતલબ.
 ૪૪૩ અપસી હાલત જો પચો તાખ કી હય; વૃમદો
 ક્યા વજોહ ઇજતરાખ કી હય. ૪૪૪ શહેર મેં રોજ
 લોક મરતે હે ખફકા ઉસકા કોઇ કરતે હું. ૪૪૫ ફીક
 કરતા હય ઈસ તરેહ કી જીજુ; યહી હી હો જાતા હય
 ખશર મજનુ. ૪૪૬ સુનકે માં ખાપ ક્યા કહીંગે ખતાવ;
 હોશ પકડો જરા હવાસ મેં આવ. ૪૪૭ હુમ હો ક્યા
 હય જો જાન જાતે હો; જો સખખ આવ હી આવ
 રોતે હો. ૪૪૮ હો રહે હો મલુજ કીસ ગમસે; હાલ
 હીજકા તો કુજ કહો હમ સે. ૪૪૯ તાને આમેજ
 હોસતોં કે ખયાન. હુવે માલુમ નશતરે રંગે જાન.
 ૪૫૦ ન હીયા ઉનકો મારે ગમ કે જવાખ; હાંપ કર
 માંહ લીયા ખહાનએ ખાખ. ૪૫૧ ઉઠ ગયે દોસ્ત આ-
 શના જીસ દમ; જાલ કર માંહ કો ચુપકે હો હમ.
 ૪૫૨ હાલ હીલ સીને મેં હુવા જો તખાહ; બઠા કમરે
 મેં આન કર મરે રાફ. ૪૫૩ કેખા ખરખ હય એક
 હપકા ગુલ; ભોડ સે ખંધ રાહ હય ખાલ ફુલ; ૪૫૪
 ઉસ તરફ સે જો લોગ આને હું; ચેહી આપસ મેં
 કેહને જાને હું. ૪૫૫ હાલ ઉનકા ખી જાએ રીફત હય;

દાઝ અવલાદ કા કથામત હય. ૪૫૬ નોમ કાને હું સારે
 સારકે ખાલ; કયા પરેશાં હય વાલદેન કા હાલ. ૪૫૭
 આફતે તાબ સર યે હય આઈ; બક રહે હું મીસાલે
 સોદાઈ. ૪૫૮ હયાન ઉનકી તરફ જો જાતા હય; ગ-
 મસ મોં કી કલેજ આતા હય. ૪૫૯ જો કે યે ઉસમે
 સાહેબ આલાદ; હાલ અપતર થા ઉનકા હદ રે જી-
 યાદ ૪૬૦ કેહતે યે કુદ કે સરો સીના; કયું ન કુશવાર
 ઉનમે હો જીના. ૪૬૧ મર્ગ અવલાદ કા પો માતમ
 હય રંજો ગમ જીસ કદર કરે કમ હય. ૪૬૨ કોઈ
 કેહતા થા કેસી આફત હય; નવ જવાં મરના ભી કયા
 મત હય ૪૬૩ યજીં જો હય અજપમે જમાનમે મર્ગ;
 ન મરે પર કોઈ જવાનમે મર્ગ. ૪૬૪ કોઈ આલા કે
 હય સમી કો મલાલ; દેખા જાતા નહી હય ખાપકા
 હાલ. ૪૬૫ આતીરો ગમ સે દીત હુવા હય કપાખ;
 હય તપાં મોરલ માહીમે એ આખ. ૪૬૬ ચશ્મા જારી
 હય ચરમ ગીરીયાં કા હોશ પાકી નહીં તના જાં કા.
 ૪૬૭ નહીં હમ ખર કીસી કો વાં આરામ; દેખને
 પાતે રો રહે હું તમામ ૪૬૮ કોડ ગલે હું સખને સર
 અપને; સરો પા કી નહીં ખખર અપને ૪૬૯ ખતીયે
 ખક્કાલ જાન જાતે હું; સારે કુશનદાર રોતે હું ૪૭૦
 હાલ દેમા જો મેં ને યે ઉક કર; હીત ગયા સીને
 મેં દોલ મુજતર. ૪૭૧ ન રહી તાબ રંજ કે મારે;

लगे परमाने दस्तो या सारे ४७२ जोड़े उलझत में हीन
 ने मारा निथ; और पडा हो के जाक पे जेहोश ४७३
 ४७४ ही थी न्ने हीन के भीमारी; मरा का आलम
 सा हो गया तारी. ४७४ हो पडी पाद कीर न्ने आया
 होय; देया परया अजय उप न्नेशो अरीश. ४७५
 आगे आगे उप कुछ गुबुस रवां; सर जुसे पीछे
 कुछ हें पीरो नवां. ४७६ सीन रसीदा हें आरतें कुछ
 साय; सीने व सर पे मारती हें हाथ; ४७७ कोण आमा
 उप कोण दाध उप; कोण अ-ना कोण अल्लाह उप.
 ४७८ नय बोलरते हें गम से आहें सहें; सु-ने वालुं
 के हील में होता उप हई. ४७९ होता गेउ के उप म-
 लास उन का; देया नता नहीं उप हाल उन का.
 ४८० कुछ जयां अपसे होते नते हें; रासते वाले
 रो न नते हें. ४८१ उसके पीछे पडी कीर उसपे नीगाल;
 केउ न देज पशर मआज दलाह. ४८२ शामीयाना नया
 नरी का उप; नीये तापुत उस परी का उप. ४८३
 सेहरा उसपर जंघा उप अक नरतार; न्नेसे मुलशन
 की आपरी हो पहार. ४८४ थी पडी उसपे अक या-
 हरे गुल; उससे जुशया थी राह वो भील कुल.
 ४८५ उह सोज आगे रोशन ये; भर अये ये भी
 लाप न्नेपन ये ४८६ लीउ तापुत के थो ऐसी साय;
 न्नेसे आह कीसी दुलहन की पशत. ४८७ सय पछ

૪ શરીર જે હમરાહ; બીઠ થી ઇસ કદર કે ખંખ થી
 સહ ૪૮૮ સાથ જે ખેચી અકરૂંપા સારે; રો રહે જે
 ગરીબ ખેચારે. ૪૮૯ પીછે પીછે થા સખ કે સાદાગર;
 હો પરેશા ઉદાસ ખાક ખસર ૪૯૦ આગે આગે જ-
 નાજ્મ જાતા થા; ગણ ઉસે હર કદમ પે આતા થા.
 ૪૯૧ હાથ ધાંખે જે અકરૂંપા સારે; તા કીસી જા પે
 સર ન દે મારે. ૪૯૨ હાલ ઇસ દરજ્જે હો રહા દય
 નેખું; ખેલતા જાતા થા સર કે જખમ સે ખું. ૪૯૩
 સખ અમીરો ફકીર સેતે થે; દેખ કર રાહગીર રોતે
 જે ૪૯૪ પીછે સખકે ફનસ મેં થી માદર; કેહતી
 જાતીથી ઇસ તરે હારોકર. ૪૯૫ તેરે મૈયત પે હો ગઈ
 મેં નીસાર; કમ સુખન હાપ મેરી ગેરત દાર. ૪૯૬
 હીલ પે જો ગુજરી કુછ ખયાન ન કી; કુછ વસીયત
 બી મેરી જાન ન કી. ૪૯૭ કુછ નહીં માં કી અખ
 ખખર તુમકે; કીસકી પેહ ખા ગઈ નજર દુમકે
 ૪૯૮ હીલ જઈકી મેં મેરા તોડ ગઈ; બેઠા ઇસ માં
 કે કીસપે છોડ ગઈ. ૪૯૯ તાજ પેદા જીગર કા દાગ
 હુવા; ધર મેરા આજ જે મરાગ હુવા. ૫૦૦ હીલ
 કેં હાથો સે કાઈ મલતા હુવા જી સંખાલે નહીં સંખ-
 લતા હુવા. ૫૦૧ જર દેદે કાઈ મેં ખા જાળી; યા જમીં
 સહ હો મેં સમા જાળી. ૫૦૨ દાગ તેરા જીગર જલાતા
 હુવા; આંદ સા મુખડાયાદ આતા હુવા. ૫૦૩ બીટ મયા

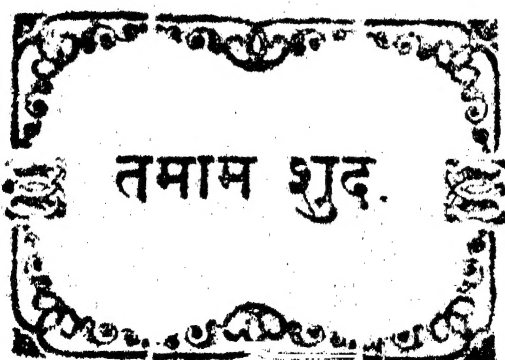
બુદ્ધિ છોડ્યાની કા; દીલ કે મમ હુપ તેરી જવાન
 કા ૫૦૮ ખપાહ તેરા રચાને પાઈ ન મેં; ઠાઈ મનત
 ખદાને પાઈ ન મેં. ૫૦૫ તેરી સુરત કે હો ગઈ કુરખાન;
 ચલો દુનાયા સે કેસી પુર અરમાન. ૫૦૬ હુઈ કીસ
 ખાન પર ખફા બોલો; અમ્મા વારી જરા જવાખતો
 દો. ૫૦૭ બેલતે તુમ નહીં પુકારે સે; અખ છયુંગી
 મેં કીસ સહારે સે. ૫૦૮ ક્યા કજરને છગર પે દાગ
 હીયા; આજ વર મેરા બે અરાગ કીયા. ૫૦૯ નીકલા
 આં ખાપ કા ન કુછ અરમાં; હાપ બેટા ન તુમ ચઢી
 પરવાં. ૫૧૦ અપરતી ઈસ માં સે હો ગઈ બેબાર; લી
 ન ખીજમત ભી પઠકે કુછ ખીમાર. ૫૧૧ ન છયુંગી
 નેરે કીરાક મેં મેં; દીલ તડપતા હુપ આખેં ફુંડતી
 હેં. ૫૧૨ કીસ મુસાખત મેં ૫૩ ગઈ બેટા; કુખ મેરી
 ઉજડ ગઈ બેટા. ૫૧૩ હિષ કુટતી થી અપસે સદમે મેં
 ટાકરેં થી ખધી બુઠાપે મે. ૫૧૪ સુનકે ઈસ તરેહ
 ઉસકો માં કે બન; આર સોને મેં દીલ હુવા બે ચેન.
 ૫૧૫ થી વસીયત જો ઉસ પરી કીયાદ; સખ કે પીછે
 મેં હો લીયા નાશાદ. ૫૧૬ ગો ચેહ તાકત નથી કે ચ-
 લનાં રાહ; લે મજા જઝબ ઈશક પર હમરાહ. ૫૧૭
 પીછે ઉન સખકે જઈ રવાં થા મેં; સુરતે મેદે કા
 રવાં થા મેં. ૫૧૮ ગેહ તડપતા થા સુરતે પીસખીલ;
 બડ જાગા ગાહ ખામકે દીલ. ૫૧૯ જોજો કતરા થા

જખત મેં નાના; હોલ પુવા જાતી થા તહે પાલા. ૫૨૦
 મુર્ગ ખીસખીલ હી મેરી સુરત થી; વહાં ગીરા વહાં ગીરા
 ચેહ હાલત થી. ૫૨૧ ચલ ગર્જ પોહ્યા સાથ ઉન
 કે વહાં; ફૂન કા ઉનડે થા મકામ જહાં. ૫૨૨ કામ
 ખુશી જો વહાં નજર આઈ; લાખ રોકા પે અરમ
 ભર આઈ. ૫૨૩ રખ કર ચેહ જો લોગ રોન લગે; ફુકડે
 ફુકડે જીમર કે હોને લગે. ૫૨૪ તાકતે જખત મરખેહ
 જખ ન રહી; દીલ સે મેને ચેહ અપને ખાત કહી.
 ૫૨૫ કેહડે ક્યા મર ગઈ પોહ જાન તુમે; કુછ વસી-
 પત કા ખી હપ હ્યાન તુમે. ૫૨૬ હો ન લીહલાહ બે
 કરાર ઇતના; જખત કર દીલડો હો સકે જીતના. ૫૨૭
 દીલ કો સમજા કે ચેહ ગયા મેં વહાં; જમેં સખ
 ઉતડે અકર્યા પે જહાં. ૫૨૮ દીલે આકૃત જહાંડ કો
 બહુલાકર; ચુપકા બેઠા મેં એક તરફ જાકર; ૫૨૯
 અરેક આંખોં સે ગો ન બેહને યે; લોગ પર રખ કર
 ચેહ કેહતે યે. ૫૩૦ હાલ એહરે કા આજ કેસા હપ;
 બિર તો હપ મીજાજ કેસા હપ. ૫૩૧ લાલ આંખોં હેં
 તમતમાય હે ગાલ; વજેહ ક્યા હપ ખયાં તો કીજીએ
 હાલ. ૫૩૨ મોંહ પે એક મુદ્દની સી છાઈ હપ; એહરે
 પે કુદ રહી હવાઈ હપ. ૫૩૩ બાબા મેં ઓર કુછ નહીં
 હપ ખાત; શખ કા સોયા નહીં મેં સરી રાત. ૫૩૪
 હસ પર પેશ જો આપા મેં મજસુર; રંગ એહરે કા

हो गया कादुर. पउप तई आहत भी ओह अहाहत
 हुय; रात का लगना क्यामत हुय. पउप हील का राह
 उनके सम्प नीकाल दीया; येही केह सुनके उनके दाल
 दीया. प ७ गुल हुवा छतने में सम्प आते जयपं; कू
 तहा पढते जयपं नते जयपं. पउट सुनके येह सम्प गये
 वहाँ अहणाय; जयपरा पढ पढ के कातहा का संपाय.
 पउह जय के इससे भी हो गछ कुरसत; आप छतने
 ये हो गये इयसत. पउ० पाछ तनडा जे मेने पार की
 कय; होजके पाकी रही न ताहते सम्प. प०१ था जे
 उस शमेइ का दीवाना; होइ कर आपा भीरल परवाना.
 प०२ नीरपडा आके कय पर जिकपार; गोर रिन लगा
 मे नरो नीनर. पउ३ न रहा था जे छपतीपार में
 होज; लोटा वुरयन पे सुरते पीसमील. प०४ हील
 अणय कुछ गन उठाता था; कय इसकी गले लगाता
 था. प०५ भर गछ थी जे मुअये वोह गुलकाम; छ-
 नगी हो गछ मुअि भी उराम. प०६ देखा आपों से
 था जे अयरा केहुर; आ गया में भी आके घर में
 अर. प०७ हो पेहुर तक नो कय रही नरी; पाह कीर
 उसके अस हुवा तारी. प०८ तीन हीन तक रही वो जे
 होथी; हो गछ छतसे जुह कुरा भाथी. प०९ अत
 मकतत में कीर येह देखा जणाय; के येह केहती हुय
 वोह न अरम अताय. प०१० सुन नो रे व ने नर कय

આપા; કુછ વસીપત કા ભો ન પાસ આપા. ૫૫૧ હુવે
 ખુદ રફને અપસે હદ સે જીપાદ; હો હી દીન મે
 જુજાદી મેરા પાદ. ૫૫૨ દીલ સે મેરા જુજા દીપા કેહના;
 હાં ચેડી આડીએ યા કપા કેહના. ૫૫૩ કેહ કે ચેહ જાપ
 યો હાં ગઈ રૂનોશ; ખુલ ગઈ આંખ આ ગયા મુઝે
 હોથ ૫૫૪ ખેર કા ફીર ન કુછ અસર પાપા; એક
 તાજુખ્ખ સા મુઝ કા ચેહ આપા ૫૫૫ આશના દોસ્ત
 સખ કા યા ચે અપાન; મુરદે જી ઉઠે જી ખુદા કી શાન
 પાપ કા કા નપા વાસેન કા ચેહ મુરદ; ખદ ગયા
 દીલ કા એન અરેમ કા નુર. ૫૫૬ અઠરૂખા સુન કે
 સખ હુવે દીલશાદ; આકે દેને લગે અપારક ખાદ. ૫૫૭
 હા સીલ ઇતના યા કુછ કહા ની સે; હમ રહે જીને
 સખન જાની સે.

૫૫૯

114. No batta will be allowed except during the march, or when actually in the field.

115. The corps of store lascars are to be subject to martial law, in the same manner as the other native troops of the Presidency, and in all practicable cases the courts are to be constituted regimentally from the native officers of the regiment of artillery, syraings of store lascars not being eligible as members.

116. The corps of store lascars will receive clothing every two years.

117. The increase of pay to the higher classes of each rank shall be considered working pay, and will in no case be granted where there may be exceptions as to qualifications or character, to be especially certified in the muster roll by the commissioned officer in charge of the department.

118. Promotion from one rank to another will not be limited to the senior classes, but will have reference to individual merit and qualifications.

119. **G. O. C.** 4th November 1803.—At stations where store lascars are, or may be attached, the officers or warrant officers in charge will make regular returns of them, on the 1st of every month, to the commissary of stores at the Presidency, reporting casualties by name, and the date on which they happened.

120. **O. A. L.** 15th February 1836.—With the view of effecting reliefs in the corps of store lascars as frequently as possible, and without inconvenience to the public service, it is to be laid down as a standing rule of the corps, that lascars proceeding from the grand arsenal to out-stations in charge of stores, are to remain at the arsenal or magazine to which they are sent; and that a similar number be ordered from such arsenal or magazine to the Presidency. In like manner, lascars proceeding from a principal to a minor arsenal or magazine, as from Ahmedabad to Deca, and from Poonah to Sholapoor, shall continue at the minor station, in relief of a similar number from the minor, to join the principal arsenal or magazine.

